

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 11 december 2001 *

I mål T-46/00,

Kvitsjøen AS, Fosnavag (Norge), företrätt av advokaterna K. Storalm,
J. Hoekstra och G. Vanquathem, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av T. van Rijn, i egenskap av
ombud, biträdd av advokaten F. Tuytschaever, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 22 december 1999 att återkalla och att inte förrän den 30 juni 2000 utfärda fiskelicens och särskilt fisketillstånd för det norska fiskefartyget Kvitsjøen avseende gemenskapens farvatten,

* Rättegångsspråk: nederländska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 8 maj 2001,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 50/1999 av den 18 december 1998 om vissa åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna som under år 1999 skall tillämpas på fartyg som för norsk flagg (EGT L 13, 1999, s. 59) har följande lydelse:

”Fartyg som bedriver fiske inom de kvoter som fastställs i artikel 1 skall följa de bevarande- och kontrollföreskrifter och alla övriga bestämmelser som reglerar fisket i de zoner som avses i den artikeln.”

- 2 I artikel 3.7 och 3.8 i förordning nr 50/1999 föreskrivs följande:

”Licenser och särskilda fisketillstånd skall återkallas vid eventuell underlåtenhet att fullgöra de skyldigheter som anges i denna förordning.

För ett fartyg med avseende på vilket skyldigheterna enligt denna förordning inte har uppfyllts skall varken licens eller särskilt fisketillstånd utfärdas under en period om högst tolv månader.”

- 3 I bilaga I till förordning nr 50/1999 (fotnoten längst ned på s. 14) föreskrivs att ”fångster av sjötunga [endast får] vara bifångster”.

- 4 I artikel 4 första stycket i rådets förordning (EG) nr 894/97 av den 29 april 1997 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna (EGT L 132, s. 1) föreskrivs följande:

”Det är förbjudet att sätta fast anordningar på nätredskapet som gör att maskorna i någon del av nätet dras samman eller att deras storlek i praktiken förminskas.”

- 5 I punkt D i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1447/1999 av den 24 juni 1999 om att upprätta en förteckning över sådana beteenden som utgör allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser (EGT L 167, s. 5) nämns särskilt, som ett sådant beteende, ”[a]nvändning eller förvaring ombord av förbjudna fiskeredskap eller anordningar som påverkar redskapens selektivitet”.

- 6 I artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd (EGT L 171, s. 7; svensk specialutgåva, område 4, volym 6, s. 86) föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen om varje konstaterad överträdelse som begåtts av ett fartyg som seglar under ett tredje lands flagg.

2. Efter att ha mottagit en sådan underrättelse som anges i punkt 1 får kommissionen tillfälligt dra in eller återkalla fiskelicensen och fisketillståndet... och den får besluta att inte utfärda några nya fiskelicenser eller fisketillstånd för fartyget i fråga. Kommissionens beslut skall meddelas det berörda tredje landet.

3. Kommissionen skall omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 2.”

- 7 I artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 2943/95 av den 20 december 1995 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 1627/94 (EGT L 308, s. 15) föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall tillkännage varje konstaterad överträdelse... med angivelse av namn, utvändig märkning, fartygets internationella radiosignal, flaggstat i tredje land, namn och adress till befälhavaren och redaren, en utförlig beskrivning av de konstaterade händelserna, administrativa eller straffrättsliga åtgärder eller andra åtgärder som vidtagits samt alla definitiva beslut av en jurisdiktion i samband med denna överträdelse.”

8 I artikel 6 i sistnämnda förordning föreskrivs följande:

”1. Kommissionen skall undersöka varje tillkännagivande av en konstaterad överträdelse begången av ett fartyg under ett tredje lands flagg och skall bedöma hur allvarlig denna är med hänsyn tagen till de administrativa eller straffrättsliga beslut som tagits av medlemsstaternas behöriga myndigheter och i synnerhet med hänsyn till den ekonomiska vinst redaren har kunnat göra och de konsekvenser de konstaterade händelserna skulle kunna ha medfört för fiskeresurserna.

Vad gäller fartyget i fråga, utan hinder av bestämmelserna i fiskeavtalet med det tredje land vars flagg det för, kan kommissionen efter att ha gett redaren möjlighet att yttra sig om den överträdelse som påstås föreligga, beroende på hur allvarlig överträdelsen är, besluta om följande:

- Indragning av det särskilda fisketillståndet.

- Återkallande av det särskilda fisketillståndet.

- Uteslutande av det fartyg det gäller från förteckningen över fartyg som kan få ett särskilt fisketillstånd för följande kalenderår.

2. Kommissionen får inte fatta något beslut förrän femton dagar efter det att redaren har mottagit meddelandet om den påstådda överträdelsen.”

Bakgrund till talan

- 9 Sökanden, Kvitsjøen AS, är ett norskt bolag som ägnar sig åt att utrusta fartyg för att bedriva havsfiske i vinstsyfte och att utöva kommersiell och industriell verksamhet som har samband därmed.
- 10 Den 2 februari 1999 utfärdade kommissionen, i enlighet med artikel 3 i förordning nr 50/1999, en fiskelicens och ett särskilt fisketillstånd för det norska fiskefartyget M-600-HOE *Kvitsjøen*, varigenom fartyget tilläts att under år 1999 fiska torsk, kolja, rödspätta och vitling i ICES-område IV, samt sej i ICES-områdena III a och IV.
- 11 Vid en kontroll till havs den 7 oktober 1999 påträffade den allmänna kontrollavdelningen vid det nederländska ministeriet för jordbruk, naturvård och fiske (nedan kallad den allmänna kontrollavdelningen) nätinsatser som kunde användas för att förminska nätens tillåtna maskstorlek på 100 mm. Den genomsnittliga maskstorleken var 47 mm på babords nätinsats och 45 mm på styrbords nätinsats. Efter att detta hade upptäckts fördes fartyget till hamnen i Harlingen (Nederländerna) där fångsten beslagtogs. Fångsten (8210 kg) bestod till större delen av sjötunga (3 640 kg) och rödspätta (4 288 kg).
- 12 Genom skrivelse av den 13 oktober 1999 underrättade den allmänna kontrollavdelningen kommissionen om händelsen och om att det upprättats ett protokoll med konstaterande av att *Kvitsjøen* hade överträtt de gemenskapsrättsliga bestämmelserna för bedrivande av fiske.
- 13 I samma skrivelse underrättade den allmänna kontrollavdelningen kommissionen om att det den 1 oktober 1999 hade upprättats ett protokoll om misstanke mot *Kvitsjøen* att ha bedrivit riktat fiske av sjötunga. Vid lossningen i hamnen i

Harlingen hade det visat sig att fångsten (9 273 kg) till största delen bestod av sjötunga (4 605 kg), utöver rödspätta (3 902 kg) och andra fiskarter (766 kg).

- 14 Genom skrivelse av den 14 oktober 1999 erinrade kommissionen till att börja med sökandebolaget om att det enligt artiklarna 1 och 2 i förordning nr 50/1999 var skyldigt att följa bevarande- och kontrollföreskrifterna i samtliga bestämmelser som reglerar fisket i gemenskapens farvatten och om att bolagets fångster av sjötunga endast fick vara bifångster såvitt det ägnade sig åt sådant fiske som inte omnämns särskilt i bilaga I till denna förordning. Kommissionen betonade vidare att det enligt artikel 4 i förordning nr 894/97 är förbjudet att sätta fast anordningar på nätredskapet som gör att maskorna i någon del av nätet dras samman eller att deras storlek i praktiken förminskas.

- 15 I samma skrivelse fäste kommissionen vidare sökandens uppmärksamhet på de uppgifter som inkommit från den allmänna kontrollavdelningen om förekomsten av nätinsatser som förminskade nätens tillåtna maskstorlek och om den relativt betydande fångsten av sjötunga.

- 16 I skrivelsen uppgav kommissionen sammanfattningsvis att den i enlighet med artikel 3.7 och 3.8 i förordning nr 50/1999 hade för avsikt att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 6 i förordning nr 2943/95 för att, med hänsyn till överträdelsens svårhetsgrad och den ekonomiska vinst redaren hade kunnat göra till följd av de skadliga konsekvenserna av de konstaterade händelserna för rödspätta- och sjötungebestånden i ICES-område IV, återkalla licensen och det särskilda fisketillståndet för *Kvitsjøen* för den återstående giltighetstiden. Kommissionen uppgav även att den inte avsåg att utfärda någon ny licens eller något nytt särskilt fisketillstånd före den 30 juni 2000. Kommissionen avslutade skrivelsen med att erinra sökanden om att den enligt artikel 6.2 i förordning nr 2943/95 hade möjlighet att inkomma till kommissionen med yttrande om överträdelsen inom tio dagar från det att den mottagit skrivelsen.

- 17 Genom en skrivelse av den 15 oktober 1999 till kommissionen bekräftade styrelsen för det nederländska ministeriet för jordbruk, naturvård och fiske de överträdelser som hade konstaterats av den allmänna kontrollavdelningen och underrättade kommissionen om vissa misstankar om överträdelser som tidigare begåtts vid fiske med *Kvitsjøen*.
- 18 I sitt svar av den 1 november 1999 på kommissionens skrivelse av den 14 oktober 1999, som mottogs den 22 oktober 1999, beklagade sökandebolaget att det hade bedrivit fiske med nät med otillåtna maskor. Enligt bolaget stod emellertid återkallelsen av tillståndet inte i proportion till den begångna överträdelsen, eftersom bolaget redan har berövats den ekonomiska vinsten från överträdelsen genom att fångsten beslagtogs.
- 19 Genom skrivelser av den 22 december 1999 meddelade kommissionen sökanden (SG(99)D/10761) och, i enlighet med artikel 10.2 i förordning nr 1627/94, Norges ständiga representation i Bryssel (SG(99)D/10760) om beslutet att återkalla *Kvitsjøens* licens och särskilda fisketillstånd med verkan den femte dagen från skrivelsens datum och att inte utfärda någon ny licens eller något nytt särskilt fisketillstånd före den 30 juni 2000 (nedan kallat det ifrågasatta beslutet). Även de berörda medlemsstaternas myndigheter underrättades om detta beslut, nämligen myndigheterna i Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike, Irland, Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland och Konungariket Nederländerna.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 20 Det är mot denna bakgrund som sökanden, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 februari 2000, har väckt förevarande talan.

21 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet. Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid offentligt sammanträde den 8 maj 2001.

22 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ta upp talan till sakprövning och bifalla den,

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,

— besluta om rättegångskostnaderna enligt gällande regler.

23 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning i sak

- 24 Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser att rätten till försvar och ”principen om insyn i förvaltningen” har åsidosatts. Den andra grunden avser att förfarandereglerna i artikel 5 i förordning nr 2943/95 har åsidosatts. Den tredje grunden avser att det sanktionsförfarande som föreskrivs i artikel 6 i förordning nr 2943/95 och proportionalitetsprincipen har åsidosatts. Den fjärde grunden avser att det förekommit maktmissbruk.

Den första grunden — att rätten till försvar och ”principen om insyn i förvaltningen” har åsidosatts

Parternas argument

- 25 Sökanden har erinrat om att iakttagandet av rätten till försvar i alla förfaranden som kan leda till en rättsakt som går någon emot enligt fast rättspraxis utgör en grundläggande gemenskapsrättslig princip.
- 26 Sökanden har gjort gällande att de nederländska myndigheterna sedan år 1990 har begärt att kommissionen skall vidta åtgärder — bland annat genom sanktioner som att återkalla och dra in fisketillstånden — mot de norska trålare som bedriver fiske i gemenskapens farvatten och som enligt dessa myndigheter särskilt fiskar efter sjötunga.
- 27 De nederländska myndigheterna har tagit mer än nio år på sig för att införskaffa nödvändiga uppgifter och sammanställa materialet. Enligt sökanden borde kommissionen ha gjort en grundlig undersökning under denna period. Sökanden

har emellertid inte blivit föremål för en sådan undersökning och har heller inte blivit ombedd att inkomma med upplysningar.

- 28 I sin replik har sökanden tillagt att det ifrågasatta beslutet enbart är resultatet av den kampanj mot bolaget som de nederländska myndigheterna har bedrivit i årtal. Bolaget har gjort gällande att det inte underrättades om de anklagelser som riktades mot det och att det följaktligen, med hänsyn till den tid som undersökningen har pågått, inte hade rimlig tid till sitt förfogande för att kunna förbereda sitt försvar på ett grundligt sätt. Under sådana omständigheter har inte insynen i förvaltningen varit tillräcklig.
- 29 Efter att ha fått frågor om detta vid förhandlingen uppgav sökandebolaget att kommissionen inte hade rätt att använda uppgifter från de nederländska myndigheternas utredning, eftersom bolaget inte hade underrättats om att denna utredning fanns och ingenting offentliggjorts härom.
- 30 Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen grundade sig på felaktiga uppgifter från det nederländska ministeriet. Genom att inte kontrollera om uppgifterna var riktiga, har kommissionen i förhållande till sökanden inte handlat med den omsorg och aktsamhet som man med rätta kan förvänta sig. Sökanden har i detta hänseende särskilt hänvisat till en dom av Economische kamer van het Gerechtshof te Arnhem (avdelningen för ekonomiska brott) av den 6 mars 1995 mot en tidigare kapten på *Kvitsjøen*, då med registreringsnummer F 600 M. I denna dom ogillade den nederländska domstolen det allmänna åtalet och friade den tilltalade från anklagelserna om att ha bedrivit fiske med nätinsatser under perioden 20 september 1993—11 mars 1994. Det var dessa anklagelser som den nederländska regeringen hänvisade till i skrivelsen till kommissionen av den 15 oktober 1999.
- 31 Kommissionen har gjort gällande att sökandens argument inte kan godtas, eftersom kommissionen noggrant iakttog de tillämpliga rättsliga bestämmelserna på området och inte i något avseende åsidosatte rätten till försvar.

Förstainstansrättens bedömning

- 32 Vid kontrollen den 7 oktober 1999 konstaterades att *Kvitsjøen* i strid med artikel 4 i förordning nr 894/97 (se punkt 4 ovan) bedrev fiske med nätinsatser som förminskade nätens tillåtna maskstorlek på 100 mm. Därmed hade fartyget även åsidosatt artikel 2 i förordning nr 50/1999 vari föreskrivs att alla bestämmelser som reglerar fisket i gemenskapens farvatten skall följas.
- 33 I enlighet med artikel 3.7 i förordning nr 50/1999 skall kommissionen återkalla licenser och särskilda fisketillstånd vid eventuell underlåtenhet att fullgöra de skyldigheter som anges i förordningen. Enligt artikel 3.8 skall vidare varken licens eller särskilda fisketillstånd utfärdas under en period om högst tolv månader för ett fartyg med avseende på vilket skyldigheterna enligt nämnda förordning inte har uppfyllts.
- 34 Det var således riktigt av kommissionen att inleda ett sanktionsförfarande till följd av de överträdelse begångna av *Kvitsjøen* som hade upptäckts vid inspektionen den 7 oktober 1999 och meddelats till kommissionen genom skrivelsen av den 13 oktober 1999.
- 35 I skrivelsen av den 14 oktober 1999 hade kommissionen dessutom erinrat sökandebolaget om att det i enlighet med artikel 6 i förordning nr 2943/95 hade möjlighet att inkomma med yttrande om överträdelsen.
- 36 Eftersom sökandebolaget fick möjlighet att inkomma med yttrande, vilket det gjorde genom skrivelsen av den 1 november 1999, har dess rätt till försvar respekterats.

- 37 Under dessa omständigheter kan sökandebolaget inte invända att det varit föremål för en utredning rörande påstådda överträdelser av förbudet mot riktat fiske av sjötunga, en utredning som påstås ha drivits av de nederländska myndigheterna under mer än nio år. Även om en sådan utredning förekom skulle den inte vara relevant i förevarande fall, eftersom *Kvitsjøen* ägnade sig åt otillåtet fiske, vilket upptäcktes den 7 oktober 1999. Sedan detta hade anmälts av de nederländska myndigheterna i enlighet med artikel 5 i förordning nr 2943/95, föranledde detta otillåtna fiske i sig kommissionens ingripande enligt artikel 6 i samma förordning.
- 38 Härav följer även att argumenten att principen om god förvaltningssed och en eventuell princip om insyn i förvaltningen har åsidosatts inte är relevanta. Genom dessa argument har sökanden nämligen enbart hänvisat till händelser som inträffat före den överträdelse som upptäcktes den 7 oktober 1999. I enlighet med de ovannämnda bestämmelserna förhåller det sig emellertid så att denna överträdelse i sig föranledde att sanktionsförfarandet inleddes i förevarande fall.
- 39 Av det anförda följer att talan inte kan bifallas på denna grund.

Den andra grunden — att förfarandereglerne i artikel 5 i förordning nr 2943/95 har åsidosatts

Parternas argument

- 40 Sökanden har erinrat om att medlemsstaterna enligt artikel 5 i förordning nr 2943/95 skall inkomma till kommissionen med ett antal uppgifter för det fall en överträdelse har konstaterats (se punkt 7 ovan).

- 41 Av den allmänna kontrollavdelningens skrivelse till kommissionen av den 13 oktober 1999 framgår emellertid att vissa av dessa uppgifter saknades trots att de var obligatoriska.
- 42 Skrivelsen av den 13 oktober 1999 innehöll visserligen vissa av de uppgifter som fordrades, men uppgifter om fartygets namn, dess internationella radiosignal, befälhavarens och redarens namn och adresser saknades.
- 43 Kommissionen har genmält att det inte finns någon bestämmelse som föreskriver att en underrättelse som saknar de uppgifter som omnämns i artikel 5 i förordning nr 2943/95 är ogiltig, att uppräkningsmanen är uttömmande eller att kommissionen måste underrättas skriftligen om dessa uppgifter. I förevarande fall uppfyller underrättelsen villkoren i artikel 5 i förordning nr 2943/95, eftersom det var möjligt för kommissionen att identifiera gärningsmannen bakom överträdelsen i skrivelsen av den 13 oktober 1999 och eftersom skrivelsen dessutom innehöll en tydlig beskrivning av de konstaterade händelserna och de omständigheter under vilka de inträffat.

Förstainstansrättens bedömning

- 44 I tredje skälet till förordning nr 2943/95 föreskrivs att det bör upprättas ett förfarande för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för att underlätta utbyte av information i fall av överträdelser av gemenskapens bestämmelser.
- 45 För detta ändamål föreskrivs i artikel 5 i förordning nr 2943/95 att ett antal upplysningar skall lämnas till kommissionen för att underrätta denna om bland annat gärningsmannen, överträdelsens art och de eventuella nationella sanktionsåtgärder som redan vidtagits.

- 46 Av dessa bestämmelser följer att ändamålet med de upplysningar som avses i artikel 5 i förordning nr 2943/95 är att överträdelsen och gärningsmannens identitet skall kunna fastställas i detalj.
- 47 I förevarande fall räcker det med att konstatera att uppgifterna från de nederländska myndigheterna möjliggjorde för kommissionen att på ett tillfredsställande sätt fastställa överträdelsen och gärningsmannens identitet. Sökanden har vidare inte hävdat att påståendet att *Kvitsjøen* bedrev fiske med nätinsatser som förminskade nätens tillåtna maskstorlek på 100 mm grundade sig på ofullständiga eller felaktiga uppgifter.
- 48 Talan kan därför inte bifallas på denna grund.

Den tredje grunden — att det sanktionsförfarande som föreskrivs i artikel 6 i förordning nr 2943/95 och proportionalitetsprincipen har åsidosatts

Parternas argument

- 49 Sökandebolaget har för det första gjort gällande att bolaget har anklagats för två överträdelser, dels för att ha bedrivit riktat fiske av sjötunga, dels för att ha bedrivit fiske med nät med för små maskor. Enligt sökanden framgår det av skrivelsen av den 14 oktober 1999 att det omtvistade beslutet inte enbart är resultatet av en utredning rörande otillåtna fiskemetoder med förbjudna nät, utan att beslutet även rör anklagelser om riktat fiske av sjötunga.

- 50 Vad gäller det riktade fisket har sökanden anklagats för att inte ha begränsat sina fångster av sjötunga till bifångster, vilket föreskrivs i bilaga I (fotnoten längst ned på s. 14) till förordning nr 50/1999. Enligt sökandebolaget har detta villkor emellertid respekterats, eftersom bolagets fångst av sjötunga utgjorde mindre än 50 procent av den totala fångsten.
- 51 Vad gäller fisket med nät med för små maskor har sökanden gjort gällande att bestämmelserna härom enbart har en begränsad betydelse för bevarandet av fiskeresurserna.
- 52 De omtvistade händelserna ägde vidare rum under hösten, nämligen i oktober 1999. Tillväxtperioden för sjötungeyngel och andra fiskyngel infinner sig emellertid på våren. De händelser som har lagts sökanden till last skulle följaktligen inte få så allvarliga följder för underhållet och förvaltningen av fiskeresurserna som svaranden har påstått.
- 53 Kommissionens påstående saknar dessutom relevans, eftersom det avser fiske av fisk som inte har uppnått minsta storlek. Så var inte fallet här, eftersom fångsterna i fråga bestod av fisk av tillåten storlek.
- 54 Sökandebolaget har för övrigt anfört att bolaget ännu inte drabbats av någon straffrättslig påföljd för att ha bedrivit fiske med nät med för små maskor, trots att systematiska kontroller genomförts och förundersökningsprotokoll upprättats i förhållande till bolaget vid flera tillfällen. Bolagets fångst har beslagtagits vid ett enda tillfälle. Detta agerande leder dessutom sällan till påföljder vid medlemsstaternas domstolar, eller enbart till den minst ingripande påföljden.

- 55 Sökandebolaget har för det andra anfört att den typ av sanktion som har meddelats bolaget allvarligt skadar dess tillgångar och att den till och med utgör ett reellt hot mot bolagets existens.
- 56 Sökanden har i detta hänseende gjort gällande att en sanktion av denna typ aldrig meddelats tidigare, varken mot fartyg under tredje lands flagg eller mot fartyg under en medlemsstats flagg, även vad avser påtagligt allvarligare överträdelser som haft en klart större inverkan på fiskeresurserna.
- 57 Enligt sökanden är det följaktligen helt klart att den sanktion som meddelats i förevarande fall inte står i proportion till de begångna överträdelserna och att det sanktionsförfarande som föreskrivs i förordning nr 2943/95 således har åsidosatts. Sökandebolaget har härvid gjort gällande att det knappast kan anses att den allvarliga skada som tillfogats dess tillgångar och det reella hotet mot dess existens står i proportion till den begångna överträdelserna. Bolaget riskerar att gå i konkurs, eftersom dess bank hädanefter har nekat det all kredit. Samma mål skulle kunna nås genom andra medel, såsom exempelvis nationella straffrättsliga påföljder eller böter, som skulle ha en mindre drastisk verkan och ändå vara lika effektiva för att bevara fiskeresurserna.
- 58 Kommissionen har gjort gällande att förevarande fall enbart handlar om en överträdelse, nämligen fiske med nätinsatser som drar samman maskorna, vilket i sig är en allvarlig överträdelse av bestämmelserna rörande fiskeverksamhet.
- 59 Kommissionen har hävdade att den meddelade den enda sanktion som stod till buds enligt artikel 3.7 och 3.8 i förordning nr 50/1999, och att den inte fastställde påföljden till den strängast möjliga — förbud för fartyg under tredje lands flagg att fiska i gemenskapens farvatten under ungefär två år.

- 60 Kommissionen har i detta hänseende anfört att sanktionen var berättigad med hänsyn till händelsernas svårhetsgrad, särskilt den ekonomiska vinst som förväntades, de skadliga konsekvenserna för fiskeresurserna och det faktum att ingen nationell sanktionsåtgärd hade vidtagits vid den tidpunkt då det omtvistade beslutet fattades.

Förstainstansrättens bedömning

- 61 Det skall först erinras om att kommissionen i skrivelsen till sökanden (SG(99)D/10761) hänvisade till skrivelsen av den 14 oktober 1999 vad avser beskrivningen av överträdelsen (se punkt 14 ovan).
- 62 Vad först avser sökandens argument att kommissionen i förevarande fall utgått från två olika överträdelser av gemenskapslagstiftningen kan rätten konstatera, vilket fastslogs i samband med behandlingen av den första grunden, att kommissionen inledde sanktionsförfarandet till följd av den överträdelse av *Kvitsjøen* som upptäcktes vid inspektionen den 7 oktober 1999. Det är visserligen riktigt att kommissionen hänvisade till fångsten av sjötunga i skrivelsen av den 14 oktober 1999, men den vidhöll enbart att överträdelsen av artikel 4 i förordning nr 894/97, enligt vilken det är förbjudet att använda anordningar på nätredskapet som gör att maskorna i någon del av nätet dras samman eller att deras storlek i praktiken förminskas, var en sådan överträdelse av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna som fordrade att förfarandet i artikel 6 i förordning nr 2943/95 inleddes.
- 63 Rätten erinrar om att kommissionen i skrivelsen av den 14 oktober 1999 inte påstod att sökanden hade bedrivit riktat fiske av sjötunga. Vidare skall noteras att varje gång kommissionen har hänvisat till fångsten av sjötunga har detta skett i samband med överträdelsen som bestod i att förminska nätens tillåtna maskstorlek. När kommissionen meddelade att den hade för avsikt att inleda förfarandet i artikel 6 i förordning nr 2943/95 hänvisade den endast till användningen eller förvaringen ombord av förbjudna fiskeredskap eller anord-

ningar som påverkar redskapens selektivitet. Härvidlag beaktade kommissionen inte fångsten av sjötunga annat än för att beräkna den ekonomiska vinsten och konsekvenserna för fiskeresurserna till följd av att otillåtna redskap hade använts.

- 64 Det skall dessutom erinras om att sökanden inte har bestridit att det skett en överträdelse av artikel 4 i förordning nr 894/97.
- 65 Det som skall prövas beträffande denna grund är huruvida återkallandet av licensen och fisketillståndet samt det sex månader långa förbudet att erhålla nya sådana var en rättsenlig sanktion för att sökanden hade använt nätinsatser som drog samman eller förminskade den tillåtna maskstorleken.
- 66 I förordning nr 50/1999 uppställs flera villkor för de fartyg som bedriver fiske i gemenskapens farvatten, bland annat att de skall följa de bevarande- och kontrollföreskrifter och alla övriga bestämmelser som reglerar fiske på dessa farvatten (artikel 2.1).
- 67 Vid eventuell underlåtenhet att fullgöra någon av dessa skyldigheter skall en licens återkallas och därefter inte utfärdas ”under en period om högst tolv månader” (artikel 3.7 och 3.8).
- 68 Skyldigheten att följa de bevarande- och kontrollföreskrifter och alla övriga bestämmelser som reglerar fiske i gemenskapens farvatten (artikel 2.1) är av avgörande betydelse inom ramen för förordning nr 50/1999. Det är följaktligen mot bakgrund härav som rätten skall pröva huruvida det sanktionsförfarande

som föreskrivs i artikel 6 i förordning nr 2943/95 eller proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

- 69 Enligt artikel 6 i förordning nr 2943/95 kan kommissionen, beroende på hur allvarlig överträdelsen är, besluta om indragning av det särskilda fisketillståndet, återkallande av detta och uteslutande av det fartyg det gäller från förteckningen över fartyg som kan få ett särskilt fisketillstånd för följande kalenderår.
- 70 I enlighet med proportionalitetsprincipen får en sanktion till följd av en underlåtenhet att fullgöra en gemenskapsrättslig skyldighet inte överskrida gränserna för vad som är lämpligt och nödvändigt för att nå det önskade syftet (se domstolens dom av den 20 februari 1979 i mål 122/78, Buitoni, REG 1979, s. 677, punkt 16, svensk specialutgåva, volym 4, s. 385).
- 71 I förevarande fall finns det ingenting som tyder på att kommissionen inte har följt förfarandet i artikel 6 i förordning nr 2943/95 eller att kommissionen beslutat om en sanktion i strid med proportionalitetsprincipen.
- 72 För det första utgör regleringen av näts maskstorlek ett av målen med gemenskapspolitiken på området för bevarande av fiskeresurser (se förordning nr 894/97, särskilt det andra skälet). Användning av anordningar som påverkar redskapens selektivitet är följaktligen ett sådant beteende som enligt förordning nr 1447/1999 (bilagan, punkt D) utgör en allvarlig överträdelse av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Sökandens påstående att dessa bestämmelser enbart har en begränsad betydelse för bevarandet av fiskeresurserna är således ogrundat. Sökandens argument i detta hänseende är därmed under alla omständigheter utan relevans, eftersom de inte gör det möjligt att bortse från den ostridiga överträdelsen som består i att förminska den tillåtna maskstorleken.

- 73 För det andra är det ostridigt att ingen nationell sanktionsåtgärd hade vidtagits vid den tidpunkt då det omtvistade beslutet fattades. Kommissionen saknade följaktligen anledning att jämföra sitt besluts räckvidd med nationella sanktionsåtgärder.
- 74 För det tredje har, som kommissionen har framhållit, redaren kunnat göra en ekonomisk vinst genom överträdelsen, eftersom fiske med nätinsatser som förminskar den tillåtna maskstorleken optimerar fångsten.
- 75 Överträdelsens svårhetsgrad är uppenbar mot bakgrund av dess inverkan på fiskeresurserna, och i synnerhet på rödspätte- och sjötungebestånden i ICES-område IV. Under sådana omständigheter var det riktigt av kommissionen att meddela sanktionen i fråga.
- 76 Talan kan följaktligen inte bifallas på denna grund, eftersom förfarandet i artikel 6 i förordning nr 2943/95 och proportionalitetsprincipen har iakttagits.

Den fjärde grunden — att det förekommit maktmissbruk

Parternas argument

- 77 Sökandebolaget har gjort gällande att konstaterandet av den 7 oktober 1999 att överträdelsen hade skett och den sanktionsåtgärd som vidtogs till följd härav var ett sätt att förhåla förfarandet i syfte att återkalla och dra in bolagets fisketillstånd.

- 78 Enligt sökanden framgår det klart av skrivelserna till kommissionen av den 7 maj 1993 och den 28 juli 1997 från det nederländska ministeriet för jordbruk, naturvård och fiske att syftet med de nederländska myndigheternas ”offensiv” inte var att bestraffa en enkel överträdelse, utan att hålla de norska fiskefartygen borta från gemenskapens farvatten och därmed förbehålla sjötungekvoten åt andra fartyg.
- 79 Sökanden har tillagt att en enstaka sanktionsåtgärd inte innebär någon lösning. Lösningen måste i stället hittas på gemenskapsnivå, i samråd med de olika berörda parterna.
- 80 Sökanden har följaktligen gjort gällande att kommissionen gjort sig skyldig till maktmissbruk genom att tillmötesgå de nederländska myndigheternas krav.
- 81 Kommissionen har genmält att maktmissbruk enligt fast rättspraxis föreligger om en institution försöker uppnå andra mål än dem som den har tilldelats behörighet för att uppnå. Enligt kommissionen har den i förevarande fall använt sin behörighet för att i enlighet med artikel 3.7 och 3.8 i förordning nr 50/1999 vidta sanktionsåtgärder till följd av en allvarlig överträdelse av bestämmelserna om bedrivande av fiske. Kommissionen har således inte försökt uppnå mål som inte avsågs i denna förordning.

Förstainstansrättens bedömning

- 82 För att en rättsakt skall anses innebära maktmissbruk måste sökanden enligt fast rättspraxis visa, genom att lägga fram objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter, att den ifrågasatta rättsakten har antagits för att uppnå andra mål än

dem som angetts (se domstolens dom av den 11 juni 1990 i mål C-323/88, Sermes, REG 1990, s. I-3027, och av den 12 november 1996 i mål C-84/94, Förenade kungariket mot rådet, REG 1996, s. I-5755, punkt 69, samt förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål T-143/89, Ferriere Nord mot kommissionen, REG 1995, s. II-917, punkt 68).

- 83 Sökanden har emellertid inte visat att det förhåller sig på detta sätt i förevarande fall. Som det redan har konstaterats har kommissionen använt sin behörighet i enlighet med artikel 3.7 och 3.8 i förordning nr 50/1999 för att vidta sanktionsåtgärder till följd av en överträdelse av bestämmelserna om bedrivande av fiske. Det finns inget som visar att det omtvistade beslutet antogs för att uppnå andra mål.
- 84 Talan kan således inte bifallas på denna grund.
- 85 Av det som anförts följer att talan skall ogillas.

Rättegångskostnader

- 86 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) **Talan ogillas.**

- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 december 2001.

H. Jung

J.D. Cooke

Justitiesekreterare

Ordförande